

- 2) Ska artikel 49 och följande artiklar FEUF och artikel 56 och följande artiklar FEUF, enligt den tolkning som Europeiska unionens domstol har gjort i nämnda dom, tolkas så, att de utgör hinder för att behovet av att anpassa systemet genom att ange samma förfalldatum för alla koncessioner ska anses utgöra ett berättigat skäl för att de koncessioner som ska upphandlas har en kortare giltighetstid än de tidigare tilldelade koncessionerna?
- 3) Ska artikel 49 och följande artiklar FEUF och artikel 56 och följande artiklar FEUF, enligt den tolkning som Europeiska unionens domstol har gjort i nämnda dom, tolkas så, att de utgör hinder för att det föreskrivs en skyldighet att vederlagsfritt överlåta användningen av materiella och immateriella äganderätter som utgörs av ett administrativt system för upptagande av spelinsatser för det fall verksamheten upphör på grund av att koncessionsperioden löper ut eller på grund av beslut om förverkande eller återkallande?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 25 april 2014
– brottmål mot Giuseppe Proia**

(Mål C-214/14)

(2014/C 292/17)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

Giuseppe Proia

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF, även mot bakgrund av den dom som Europeiska unionens domstol meddelade den 16 februari 2012 i de förenade målen C-72/10 och C-77/10, tolkas så, att de utgör hinder mot att koncessioner beviljas som har en kortare löptid än vad tidigare beviljade koncessioner har om detta har skett för att åtgärda att ett antal ekonomiska aktörer på ett rättsstridigt sätt utslöts från tidigare tilldelningar av koncessioner?
- 2) Ska artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF, även mot bakgrund av den ovannämnda domen från Europeiska unionens domstol tolkas så, att de utgör hinder för att kravet på att koncessionerna ska löpa ut vid samma tidpunkt utgör ett lämpligt skäl för att de koncessioner som delas ut har en kortare löptid än de koncessioner som tidigare beviljats?
- 3) Ska artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF, även mot bakgrund av den ovannämnda domen från Europeiska unionens domstol tolkas så, att de utgör hinder mot en bestämmelse med en skyldighet att kostnadsfritt överlåta nyttjanderätten till materiell och immateriell egendom som ingår i nätverket för att anordna vadhållning och uppta vadhållningsinsatser om verksamheten upphör på grund av att koncessionens löptid slutligen löpt ut eller på grund av bestämmelser om att de förfallit eller återkallats?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av de Curtea de Apel Alba Iulia (Rumänien) den 26 maj
2014 – Eugenia Florescu, m.fl. mot Casa Județeană de Pensii Sibiu m.fl.**

(Mål C-258/14)

(2014/C 292/18)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Alba Iulia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Eugenia Florescu, Ioan Poiană, Cosmina Diaconu (i egenskap av arvinge till Bădilă Mircea), Anca Vidrighin (i egenskap av arvinge till Bădilă Mircea) Eugenia Elena Bădilă (i egenskap av arvinge till Bădilă Mircea)

Motpart: Casa Județeană de Pensii Sibiu, Casa Națională de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Statul romän prin Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Finanțelor Publice prin D.G.F.P. Sibiu

Tolkningsfrågor

1. Kan ett sådant avtal som samförståndsavtalet av den 23 juni 2009 som ingåtts mellan Europeiska gemenskapen och Rumänien, vilket offentliggjordes i Monitorul Oficial nr 455 av den 1 juli 2009, anses utgöra en rättsakt, ett beslut, ett meddelande etcetera som har rättsligt värde i den mening som avses i domstolens praxis (dom av den 3 februari 1976 i mål 59/75, Flavia Manghera, och av den 20 mars 1997 i mål C-57/95, Frankrike mot kommissionen) och kan det bli föremål för tolkning av Europeiska unionens domstol?
2. Om så är fallet, ska samförståndsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Rumänien av den 23 juni 2009, vilket offentliggjordes i Monitorul Oficial nr 455 av den 1 juli 2009, tolkas så, att Europeiska kommissionen, i syfte att minska följderna av den ekonomiska krisen genom att minska personalkostnaderna, har rätt att kräva att det ska antas en nationell lag som upphäver rätten för en person att uppbära en avgiftsfinansierad pension som intjänats under mer än 30 år, och som lagenligt har fastställts och uppburits innan lagen trädde i kraft, på grund av att denna person uppbär lön för verksamhet som bedrivs på grundval av ett annat anställningsavtal än det som ligger till grund för personens pensionering?
3. Ska samförståndsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Rumänien av den 23 juni 2009 tolkas så, att Europeiska kommissionen, i syfte att minska den ekonomiska krisen, har rätt att kräva att det ska antas en nationell lag som *fullständigt* och *under en obegränsad tid* upphäver rätten för en person att uppbära en avgiftsfinansierad pension som intjänats under mer än 30 år, och som lagenligt har fastställts och uppburits innan lagen trädde i kraft, på grund av att denna person uppbär lön för verksamhet som bedrivs på grundval av ett annat anställningsavtal än det som ligger till grund för personens pensionering?
4. Ska samförståndsavtalet *i sin helhet*, och särskilt punkt 5 d i avtalet, avseende omorganisation och ökad effektivitet inom den offentliga förvaltningen, tolkas så, att Europeiska kommissionen, i syfte att minska den ekonomiska krisen, haft rätt att kräva att det ska antas en nationell lag som inför ett förbud, för pensionerade tjänstemän vid offentliga institutioner, att uppbära pension och lön samtidigt?
5. Kan artiklarna 17, 20, 21 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen (FEU), artikel 110 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF), principen om rättsäkerhet som är fastställd i gemenskapsrätten och praxis från Europeiska unionens domstol tolkas så, att de utgör hinder för en sådan bestämmelse som artikel 21.2 i lag nr 554/2004, enligt vilken endast nationella domstolsavgöranden i förvaltningsmål kan bli föremål för resning när det är fråga om ett åsidosättande av principen om unionsrättens företrädare, medan nationella domstolsavgöranden i andra förfaranden (tvistemål, brottmål, affärsrättsliga tvister) inte kan bli föremål för resning även om dessa avgöranden innebär ett åsidosättande av samma princip om unionsrättens företrädare?
6. Utgör artikel 6 FEU hinder för bestämmelser i en medlemsstat som uppställer som krav för utbetalning av pension till yrkesdomare, vilken har fastställts på grundval av de avgifter som de har erlagt under mer än 30 års tjänstetid inom domarkåren, att deras anställningsavtal inom universitetsundervisning i juridik ska upphöra?

7. Utgör artikel 6 FEU, artikel 17.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och praxis från Europeiska unionens domstol hinder för bestämmelser som fräntar en pensionsberättigad rätten till pension, även om pensionen har fastställts på grundval av de avgifter som har erlagts under mer än 30 år, då domarna separat har betalat och fortsätter att betala pensionsavgifter för verksamheten vid universitetet?
8. Utgör artikel 6 FEU och bestämmelserna i artikel 2.2 b i direktiv 2000/78 om likabehandling av personer oavsett ras eller etniskt ursprung⁽¹⁾, och praxis från Europeiska unionens domstol hinder för ett avgörande som meddelats av författningsdomstolen i en medlemsstat, i vilket det vid prövningen av huruvida lagen är förenlig med konstitutionen fastställs att samtidigt uppbära pension och lön enbart tillkommer personer som utsetts genom ett förordnande, och som därigenom utesluter yrkesdomare från denna rätt, för vilka det är förbjudet att uppbära den pension som fastställts på grundval av de individuella avgifter som erlagts under mer än 30 år på grund av att yrkesdomarna har behållit ett undervisningsuppdrag inom universitetsundervisning i juridik?
9. Utgör artikel 6 FEU och praxis från Europeiska unionens domstol hinder för bestämmelser som, *under en obegränsad tid*, uppställer som krav för utbetalningen av pension till domare, vilken har fastställts på grundval av de avgifter som har erlagts under mer än 30 år, att verksamheten vid universitetet ska upphöra?
10. Utgör artikel 6 FEU och praxis från Europeiska unionens domstol hinder för bestämmelser som åsidosätter den skäligen avvägning som ska upprätthållas mellan skyddet för personers egendom och kraven av allmänintresse, genom att tvinga endast en viss kategori av personer att gå miste om domarpensionen på grund av att de bedriver en verksamhet vid universitetet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (EGT L 303, s. 16)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de apel Bacău (Rumänien) den 30 maj 2014 –
Județul Neamț mot Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice**

(Mål C-260/14)

(2014/C 292/19)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Bacău

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Județul Neamț

Motpart: Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Tolkningsfrågor

- 1) Ska den omständigheten att en upphandlande myndighet, som beviljats stöd från strukturfonderna, underlåter att iaktta bestämmelserna för tilldelning av ett offentligt kontrakt vars värde beräknas understiga det tröskelvärde som föreskrivs i artikel 7 a i direktiv [2004/18/EG]⁽¹⁾, vid tilldelningen av det kontrakt som avser genomförandet av den verksamhet som beviljats stöd, anses utgöra en "oegentlighet" (på rumänska "abatere") i den mening som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 2988/95⁽²⁾, eller en "oegentlighet" (på rumänska "neregularitate") i den mening som avses i artikel [2] led 7 i förordning (EG) nr 1083/2006⁽³⁾?